

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

99 Vniversalem nullum sinit ista vocari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

folatus tuum studium, ac vorum suum circa salutem, atque imperium nostrum dignetur impendere. Illud autem pietati nostrae satis placitum esse cognosce, quod sancti- monia tua de ecclesiarum, aut populi perturbatione sollicita est. Que, ne aliqua ratione possit venire, satis clementer a nostra credidi esse provolum. Denique beati- tudinem tuam predicante, id ad cunctorum clericorum noti- tiam volumus pervenire, ut si quid forte religioni tuae (quod non optamus) humana forte contigerit, sciant omnes ab ambitionibus esse cessandum. Ac si a dno, ne supra. Et infra. Vide id observandum est, ut omnes tranquillam mentem, & pacificos animos ex serenitatis nostrae admonitione custodiant, nec aliquid seditiosis conspirationibus tentare consentiant: cum certum sit, nulli primum sua studia profutura.

¶ pars. Sine signati apostolus non est. Romanæ ecclesiæ studeat, legationem suscipere.

¶ C. III. ¶ Romanam non confuevit ecclesia sine signati apostolice legationem undecumque suscipere.

¶ Nobilissimus vir atque strenuus vestre sublimitatis legatus, licet nullam epistolam iuxta consuetudinem a vobis nostro Pontifici detulisset, licet nunquam Apostolicæ sedis modis fuerit, abique signatis episcopus undecumque legationem suscipere. Nos tamen vos in illo honoratis ejusque gravitatem, & eloquiorum illius veridicas cognoscens assertiones, nihilominus eum, & sicut decuit, suscipimus, & ei, sicut honestum fuit, credidimus.

DISTINCTIO XCVIII.

¶ Quæ circa ordines sunt observanda, qua in eorum electione diligenter sunt consideranda, multorum auctoritatis non monstrata sunt. Sed quia veritas res nonnunquam observatur mutatione, pronuntia, decretion est sacri canonibus, ut peregrini, nisi quinquaginta vel eo amplius, suorum Episcoporum fuerint commendati: chirographis non ordinantur.

¶ C. I. ¶ Nisi quinquaginta Episcoporum liberis designatum transmarinum hominem ad clericatum nullus suscipiatur.

¶ Unde Sylvester Papa generali concilio & præfatione dixit.

¶ Nullus a aliqua ratione transmarinum hominem pene vos et in clericatus gradus suscipiat, nisi quinquaginta (aut eo amplius) Episcoporum designatus sit chirographis.

¶ C. II. ¶ De eodem. Item Ambrosius I. ubi Roma Episcopus ad omnes Germaniam, ac Rurumque Episcopos.

¶ Transmarinos homines in clericatus honorem non suscipiat, nisi quinquaginta, aut eo amplius Episcoporum chirographis sint designati: quia multa per subscriptionem solent evenire.

¶ C. III. ¶ De eodem. Item Gregorius Romana ecclesie presul Squallatus Episcopus, lib. 2. cap. 25.

¶ A Transmarinum, vel incognitos peregrinos, ad eccle-

siasticos ordines tendentes nulla ratione suscipias: quia Africi quidem aliqui Manichei, aliqui rebaptizati, peregrini: verò plurimi etiam in minoribus ordinibus constituti, fortiores i dese præstantis honores saepe probati sunt.

¶ C. IV. ¶ Non sunt promovendi ad clericum, qui peregrini fuerint baptizati.

¶ Item ex concilio Eliberitano, cap. 24.

¶ Omnes, qui peregrini fuerint baptizati, eò quòd eorum minime sit cognita vita, placuit ad clericum non esse promovendos in alienis provinciis.

DISTINCTIO XCIX.

¶ Primatibus autem (quorum supra mentionem fecimus) quæritur, quem gradum in Ecclesia obtinuerint, an in aliquo a Patriarchis differant, quomodo obedientiam Archiepiscopis eis debeant. Primates & Patriarchæ de vestris sunt nominam, sed episcopalem officium. At Archiepiscopi autem, quorum necesse fuerit, Episcopi ad Primates appellantur: sed ad Primatibus ad Archiepiscopos appellare non licet. Debet ergo obedientiam Primatibus Archiepiscopi in omnibus, qui sibi ab eis iuste fuerint imperata.

¶ C. E. Quæ obedientia sit exhibenda Primatibus & Patriarchis.

¶ Unde Anacletus Papa ait ad Episcopos Italiae, epist. 2.

¶ Provincie h multo ante Christi adventum tempore divisa sunt maxima ex parte, & postea ab Apostolis, & Clemente prædecessore nostro ipsa divisio est renovata. Et in capite provinciarum (ubi dudum Primates legis & sacculi erant, ac prima judiciaria potestas, ad quos, qui per reliquas civitates commorabantur, quando eis necesse erat qui ad aulam Imperatoris, vel Regum confugerent non poterant, vel quibus permiffum non erat, confugerent pro oppressionibus, vel iniustitiis suis, ipsosque appellabant, quòd tunc opus erat, sicut in lege eorum præceptum erat.) ipsi quoque in civitatibus, vel locis nostris & Patriarchas, vel Primates, qui in nam formam tenent, licet diversa sint nomina, leges divina & ecclesiastica poni, & esse iusserunt, ad quos Episcopos, si necesse fuerit, confugerent, eosque appellarent: & ipsi Primatum nomine fuerentur, & non alii. Reliquæ verò metropolitana civitates, quæ minores iudices habebant (licet majores & comitibus essent) habebant metropolitanos suos, qui prædictis iuste obedirent Primatibus, sicut & in legibus sacculi olim ordinatum erat: qui non Primatum, sed aut metropolitano, aut Archiepiscoporum nomine fuerentur.

¶ Hoc caput integrum repetitur à Gregorio VII. lib. 6. reg. epist. 31. Rothomagensi, Turonensi, ac Senonensi Archiepiscopis scripta, & quæ & originali nonnulla sunt restituta.

¶ C. II. ¶ Nisi venerint Primates, nisi qui primatus sedes tenent.

¶ Item Anicetus ad Episcopos Gallicæ.

¶ Nulli f Archiepiscopi Primates vocentur, nisi illi, qui primas tenent civitates, quarum Episcopos Apostoli, & successores Apostolorum regulariter Patriarchas, & Primates esse constituerunt: nisi aliquas gens deinceps ad fidem convertatur, cui necesse sit propter multitudinem eorum h Primatem constitui. Reliqui verò, qui alias metropolitana sedes adepti sunt, non Primates, sed metropolitani nominentur.

¶ Hoc p. 6. cap. 32. a. d. in peregrinatione. b. hoc p. 31. o. 13. Pann. lib. 4. cap. 24. c. al. leges. d. al. nostris. e. al. majorum comitum. f. Poly. lib. 1. tit. 21. hoc p. 6. 8. Pann. lib. 4. c. 25. g. al. sedes. h. al. Episcoporum.

C. III. § Prima sedis Episcopus non appellatur princeps sacerdotum, vel summus sacerdos.

Item ex concilio Africano, cap. 6. Prima sedis Episcopus non appellatur princeps sacerdotum, vel summus sacerdos, aut aliquid hujusmodi, sed tantum prima sedis Episcopus.

C. IV. § Nec etiam Romanus Pontifex univ[er]sali appellandus. Unde Pelagius II. epist. omnibus Episcopis illi- cete a Constantinop. convocati, &c.

N[on]nulli b Patriarcharum univ[er]sali tatis c vocabulo unquam utatur: quia si unus d Patriarcha univ[er]sali dicitur, Patriarcharum nomen ceteris derogatur. Sed ab istis hoc abstrit fidelis cuiusquam mentes, hoc sibi vel velle quempiam accipere, unde honorem fratrum suorum imminuere ex quantitate, parte videtur. Quapropter charitas vestra nos tanquam suis in epistolis univ[er]salem nominet, nec sibi debitum subtrahat, cum alteri honorem deserit indebitum.

C. V. § De eodem. Item Gregorius Eulogio Patriarche Alexandrini, lib. 7. epist. 30. undi f. i.

Ecc[lesi]e e in praefatione epistolae, quam ad me ipsum qui prohibui, direxisti; super b appellacionis verbum, univ[er]salem me Papam dicentes, imprimere curasti. Quod peto, dulcissima mihi sanctitas vestra ultra non faciat: qui vobis subtrahitur, quod alteri plus, quam ratio existit, praeterit. Ego enim non verbis quare sperari, sed moribus, nec honorem esse deputo, in quo fratres meos honorem suum perdere cognosco. Meus honor est, fratrum meorum solidus vigor. Tunc ego vere honoratus sum, cum singulis quibusque honori debitus non negatur. Si enim univ[er]salem me Papam vestra sanctitas dicit, negat se hoc esse, quod me faceret univ[er]sum. Sed abstrit hoc. Recedant verba, quae vanitatem inflant, & charitatem vulnerant.

Apud B. Gregorium haec sequuntur. Et quidem in sancta Chalcedonenli synodo, atque post a subsequentibus patribus hoc praedecessoribus meis oblatum vestra sanctitas novit. Sed tamen nullus eorum uti hoc unquam vocabulo voluit, ut dum in hoc mundo honorem sacerdotum diligenter omnium, apud omnipotentem Deum, custodirent suum. Quoniam etiam plenius exponit, lib. 6. epist. 32. Refert autem B. Hieronymus in epistola contra errores Graecorum, notam illam synodum sancto Leoni sic accensisse, Leoni sanctissimo Apostolico & Oecumenico, id est, univ[er]sali Patriarcha per multos annos vivat. Et Leo IX. Michaeli Constantinopolitano Archiepiscopo de hac eadem appellacione scribens ait, Licet magno Leoni praedecessori nostro, & successoribus ipsius hoc sancta decrevit Chalcedonenli synodus. Sed in multis quoque libellis, qui adhuc restant ejusdem synodi habentur, haec est inscriptio, Sanctissimo ac beatissimo univ[er]sali Patriarcha magna Romae Leoni. Et in codicibus multarum epistolarum ad Romanos Pontifices, quae manuscriptae in Vaticana bibliotheca servantur (quarum multa exempla sunt penes privatos) ad Hormisdam Papam plusquam recentis Archimandrita ac monachi secunda Syria sic scribunt, Sanctissimo ac beatissimo orbis terrarum Patriarcha Hormisdæ, continenti sedem principis Apostolorum Petri, deprecatio & supplicatio minorum Archimandritarum, & cetero-

a Ex Casbag. cap. 29. Poly. lib. 2. tit. 26. Durbard. lib. 1. cap. 3. Ivo pars. 5. cap. 37. b Polycarp. lib. 2. tit. 27. Anstet. lib. 6. c. 19. c. al. hoc tam presumo vocabulo.] orig. d. al. summus.] orig. Iann. Dias. lib. 3. cap. ultima. e Polycarp. lib. 2. tit. 26. Anstet. lib. 6. cap. 37.

rum monachorum secunda Syria. Et in multis scriptis. Quoniam Christus Deus noster principem patrum, & doctorem & medicum animarum constituit nostrum sanctum Angelum, dignum est passiones, quae nobis contigerunt, exponere, &c. Avitus quoque Cister Episcopus ad eundem Hormisdam sic scribit: Dum religioni statui, & plenae catholicae fidei regalis perspicua convenire, ut gregem per tota vobis univ[er]sali ecclesia membra commillum, pervigil cura me adhortationis format. Et Joannes Episcopus Nicopolitani ad eundem. Deo- ter ad vestras oraciones concuro, ut iuxta consuetudinem Apostolicae sedis vestra cunctarum ecclesiarum orationem, & Nicopolitanorum habere dignemini, secundum antiquam specialem dispositionem vestram. Et in v[er]bo Liberati, cap. 22. Episcopus autem haec Imperatori de v[er]bo Papa, ait, multos esse in hoc mundo reges, sed esse unum, sicut ille Papa est super ecclesiam mundum. Et Regino Germanus lib. 11. Corp[or]um de Nicolo loquens, spe illam vocat univ[er]salem Pontificem. Sed sicut dicitur, univ[er]sali, duo sunt rationes, quae Innocentius III. in epistola, qua scripsit Apostolicae sedis Patriarchae Constantinopolitano, exponit hu verbis. Dicitur enim univ[er]sali ecclesia, quae de univ[er]sali constat ecclesia, quae Graeco sermone catholica nominatur, & secundum hanc acceptionem vocabuli, ecclesia Romana non est univ[er]sali ecclesia, sed pars univ[er]sali ecclesiae, prima videlicet & praecipua, veluti caput in corpore, quoniam in ea plenitudo relictis existit, ad ceteras autem pars alia plenitudo derivatur. Et dicitur univ[er]sali ecclesia illa, quae sub se continet ecclesias univ[er]sas. Et secundum hanc nominis rationem Romana tantum ecclesia univ[er]sali nuncupatur: quoniam ipsa sola singulari privilegio dignitatis ceteris est praerata, sicut & Deus univ[er]sali Dominus appellatur (non quasi iam distincta species aut specialissima, aut etiam subalternas) quoniam omnia sub eius Dominio continentur. Et haec una generalis ecclesia, de qua veritas inquit ad Petrum [Tu es Petrus, & super hanc Petram aedificabo ecclesiam meam.]

DISTINCTIO C.

Episcopo autem ordinare ante pallium acceptum. Archiepiscopo, nec primati, nec Patriarcha dicitur ex auctoritate Pelagi Papa (licet minus exacte datur intelligi.

C. I. § Intra tres menses fidem suam exponere, & pallium postulare a Romana ecclesia quisque metropolitani Studet.

Ait enim Pelagius Papa.

Quoniam b quidam metropolitani fidem suam secundum praefatam consuetudinem sanctae Apostolicae exponere detraherent, usum pallii neque petunt, neque percipiunt, ac per hoc Episcoporum secretio viduatis ecclesiis non sine periculo praerogativa placuit, ut quisquis metropolitani ultra tres menses consecrationis suae, ad fidem suam exponendam, non unquam suscipiendum, ad Apostolicam sedem non accedat, commissa sibi careat dignitate, sique metropolitani alii licentia, post secundam & tertiam communitationem, viduatis ecclesiis cum consilio Romanae sedis, ordinando Episcopos e, subvenire. Si d vero sacerandi Episcopi negligentia proveniret, ut quibus menses ecclesia viduata consistat, communionem accipere, quousque aut loco cedat, aut se consecranda ecclesia

a Matth. 16. b Poly. lib. 2. tit. 20. Ivo ch. 1. cap. 37. cap. 37. Ivo pars. 5. c. 36. Dam. 1.3. c. 11. c. al. Episcopo necent. III. lib. 1. epist. 117. e al. praetere.